

Mage. Jeg saa dem tørne mod hinanden over mit Hoved, og dette gentog sig 4 à 5 Gange, medens de jublende svingede ind over Marken. Hjerteligere Kærtegn kunde de ikke give hinanden.

En anden lille Tildragelse, der giver et Eksempel paa Fugles Kærlighed til hinanden, forefaldt i Esbjerg en kold Vinterdag, da Jorden laa dækket med Sne. En Sanglærke blev da funden død paa Sneen; den var øjensynligt fløjen mod en Telefontraad. Og ved dens Side sad dens sørgende Mage i saa forkommen Tilstand, at Livet næsten var udslukket. En lille Dreng, der fandt den, fik den med sig hjem; han plejede den ømt for at faa den til Kræfter, men forgæves; Dagen efter var den død.

Randers, 10 Novbr. 1908.

M. KLINGE.

EN BLAAKJÆLK (*Cyanecula suecica*) blev 13 September 1908 af A. Christiani og undertegnede skudt paa Store Magleby Strand, Amager, hvor den, samtidig med et stort Træk af Engpibere, holdt til i Tangkantens Plantevækst. Den anatomiske Undersøgelse viste, at Stykket, der nu opbevares paa zoologisk Museum, er en Han, uden Tvivl en yngre Fugl, idet Strubens blaa Farve kun er tilstede som et smalt, blaat Tværbaand i rødbrun Indfatning.

R. H. STAMM.

ANMELDELSER.

A. W. BRÖGGER:

VISTEFUNDET. EN ÆLDRE KØKKENMØDDING FRA JÆDEREN.

(Stavanger 1908)

I et stort Stenaldersfund paa Jæderen i Norge fandtes bl. a. talrige Fugleknogler, for hvilke der her i Afhandlingen er gjort Rede, af H. Winge. Knoglerne stemme i det hele godt med Fundene i Danmark fra Stenalderen, men enkelte Arter, som ikke ere fundne i Danmark, forekomme dog, saaledes: Sædgaas, Sorthalset Lappedykker, Søpapegøje og Topskarv. Ganske interessant er det, at baade den toppede, den graastrubede og den sorthalsede Lappedykker (*Podiceps cristatus*, *griseigena* & *nigricollis*) ere fundne. De forekomme nu ikke i Norge eller i hvert Tilfælde kun som sjældne Gæster, og Fundet af dem synes at tyde paa, at det sydlige Norge i Stenalderen har haft et varmere Klima end i vore Dage.

VIDENSKABELIGE MEDDELELSER FRA DEN NATURHISTORISKE
FORENING I KØBENHAVN 1907.

Der findes i Tidsskriftet Beretning om en Udflugt, Foreningen foretog 3—5 Juni 1907, til Egnen om Ringkøbing Fjord, og det be-

rømte Fugleliv paa Klægbanken og i Skernaadalen omtales. Ganske ejendommeligt er det, hvorledes Fuglelivet paa Klægbanken stadig forandres; navnlig skifte de store Kolonier af Splitternes (*Sterna cantiaca*) Opholdssted.

I Artiklen »Zoologiske Meddelelser fra Island« af B. Sæmundsson findes et Afsnit »Optegnelser vedrørende Fuglelivet paa Havet omkring Island paa Sommeren.« Forfatteren aftrykker efter sin Dagbog, hvad han har set af Fugle paa en Del Dampskibsfarter i de senere Aar omkring ved Islands Kyster. Det er noget vanskeligt at overskue en saadan Række Dagbogsoptegnelser, men Forfatteren skriver selv »af disse Optegnelser vil det indses, at Fuglelivet paa Havet omkring Island om Sommeren er temmelig ensformigt«. Det er da ogsaa kun faa Arter, der nævnes, de samme som ses i alle nordligere Egne ved Seilads langs Kysterne. Der meddeles endvidere en Række Steder, hvor Mallemuken (*Fulmarus glacialis*) yngler, og berettes om en ny Art for Island, Rørdrummen (*Botaurus stellaris*), der blev truffen paa Sydlandet i November 1904. Endvidere indeholder Aargangen Wings tidligere her i Tidsskriftet anmeldte Fyrberetninger fra 1906.

I. A. PALMÉN: VÅRA FLYTTFÅGLAR.

(Helsingfors 1908.)

Det lille Skrift indeholder en populær Fremstilling og Omtale af samtlige Forhold ved Trækket, er skrevet paa en livlig og let læselig Maade og kan anbefales til enhver, der ønsker at faa et lille Indblik i de mange forskellige Spørgsmaal, som Fugletrækket frembyder.

O. H.

HERLUF WINGE: FUGLENE VED DE DANSKE FYR I 1907. 25 AARSBERETNING OM DANSKE FUGLE. (SÆRTRYK AF VIDENSK. MEDDEL. NATURH. FOREN. KBHVN. 1908.)

Denne Aarsberetning indeholder ligesom sine Forgængere en udførlig Beretning om Fuglene ved danske Fyr, en Række egne Iagttagelser over Fugle i Københavns Nærhed mest angaaende deres Træk og »Usædvanlige Tildragelser« i 1907.

I 1907 har Fuglefaldet ved de danske Fyr været meget stort — det overgaas kun af 1906 — idet over 8000 Fugle ere faldne. Af disse ere omtrent 5000 Sang- og Vindrosler (*Turdus musicus* og *Turdus iliacus*) og omtrent 1500 Lærker (*Alauda arvensis*). De faldne Fugle tilhøre 79 Arter, hvoraf tre nemlig Vagtel (*Coturnix communis*), Søkonge (*Mergulus alle*) og Bjærglærke (*Alauda alpestris*) ikke ere faldne ved Fyrene i de foregaaende 22 Aar. I Listen over de faldne Fugle lægger man Mærke til en Græshoppesanger (*Locustella naevia*), som faldt 7 September ved Kjels Nor, og en Sorttrygget Vipstjert (*Motacilla alba* var. *lugubris*) fra Vyl 14 Oktober.

Blandt de usædvanlige Tildragelser i 1907 nævnes, at ikke mindre

end seks unge Enghøge (*Circus cineraceus*) ere nedlagte i August Maaned. Blandt disse vare tre ikke flyvefærdige Unger af ét Kuld fra Omegnen af Nørre Nebel; man kunde gjerne unde denne her i Landet saa sjældne Fugl Fred, i det mindste i Yngletiden.

E. W. SUOMALAINEN: KALLAVETEN SEUDRIN LINNUSTO.

(Acta Societatis pro Fauna et Flora Fennica, 31, Nr. 5. Helsingfors 1908.)

Afhandlingen, der er skreven paa Finsk med et Resumé paa Tysk, begynder med en Omtale af de Ornithologer, der tidligere have beskæftiget sig med Kallavesi-Egnens Fuglefauna, og giver efter en Beskrivelse af Distriktets geografiske Beliggenhed ($62^{\circ} 39' - 63^{\circ} 9' N. B.$ og $27^{\circ} 14' - 28^{\circ} \text{Ø. L.}$) og Naturforhold en udførlig faunistisk Beskrivelse, hvor hver enkelt Art er behandlet for sig; sluttelig gives nogle Meddelelser om Trækket.

Den beskrevne Egn, der ligger i det nordlige Savo i Finland, omfatter udstrakte Indsøer, skovbevoksede Bjerge og lavere liggende Moradser og Enge; Faunaen er naturligvis en Del forskellig fra den danske, saaledes træffes Tranen (*Grus cinerea*) som temmelig almindelig Ynglefugl; den store Hornugle (*Bubo maximus*), Perleuglen (*Nyctale funerea*), Laplands-Uglen (*Syrnium lapponicum*) og Slaguglen (*Syrnium uralense*) optræde som Standfugle, og en Rigdom af Spette- og Mejseformer findes der. Ialt er der truffet 190 Arter i Distriktet.

Angaaende Trækket udtaler Forfatteren, at naar Fuglene om Efteraaret vandre gennem den af ham undersøgte Egn, saa sker det altid i den Rækkefølge, at de gamle Fugle trække først, og derpaa følge de unge efter kortere eller længere Tids Forløb; dette er i Overensstemmelse med, hvad den svenske Ornitholog G. Kolthoff har iagttaget, men i Modsætning til de Erfaringer, som H. Gätke har gjort paa Helgoland. Afhandlingen er ledsaget af et Kort over Distriktet.

A. C.